

Hak Yolunda

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 07 Haziran 2016

Öncesiz olmayı dilerdim
Ve yadsıyamayacağım gölgelerden alırken gücümü,
Tekabül ettiğim o kum zerresi kaçarken gözlerime.
Yandığımdan ziyade yaktığım o tefrika:
İçin için delen kelimeleri yontarken,
Yorgun telaffuzundan medet umduğum,
Tuz ruhu karışmış nefesine yalnızlık yüklü
O kör düğüm.

Sefil yetilerimi elerken gecenin pervazında,
Görünmezliğimi görmezden gelemekten
Hak ve erdem sahipleri,
En sıkıcı bulmaca:
Soldan sağa sayarken özlem'in ve aşk'ın
Birbirine karışmış istihbaratına
Dayalı sessizliğin ayak sesine dokunup,
Dokunamadığım yarınlardan kaçışım kadar
İstem dışı bir yorgunluk.

Meymenetsiz bir kâbusta
Basiretini bağlamışım madem
Ergen düşlerin kefaretime uzanırken,
Soluk beyaz tenimden yansıyan
Hiçlikle imtihan edilmekten korkmayan
Bir ruhun izdüşümü.
Ne yordamı ne inkâr;
Düşlerin kırçıl sitemi:
Hayli tahakkümperver
Ve gönülsüz bir surette peyda olan
Sefilliği belli ki aşkı bu denli
Müşkül kılan.

Nice badire, nice gölge
Kovuşturmaksa ne ala,
Susmaksa razıyım çoktan,

Hem de sayarken baştan sona:
Gizil bir tümcede,
İstihdamından ırak bir mutluluğu
Irgat bir tesellide ararken,
Düş kırımı bir sancıya meyletmişim bir kere:
Sorup soracağımdan çok öte,
Razı gelmek düşkün mizacını yâd edip dünün,
Sonrasına tahammül edemediğim
Yine de sarnıcına gizlendiğim gök kubbenin
Ve eremediğim o çatı katında
Bir gün olur da uyuya kalırım umuduyla
Rest çekmek zeminde gizil bir tehdide:
Vakur ve yoldaş bir imgeye düşmüşken yolum,
Sarmalında en haklı hidayet
Yine göğün bitiminde.

Sarıp sarmalayan o bitimsiz tufan:
Hele ki indinde rağbet etmesem de kederin
İsli yüzüne,
Açık bir alına meyleden çocuk yanım,
Üstüm başım olsa da
Toz toprak içinde.
Hangi gölgeyse kovuşturan,
Hangi sancıysa dört dönen,
Yitip gitmeden insan pazarında,
Razıyım Hak yolundaki hiçliğime.